

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de Radboud Universiteit Nijmegen doet hierbij uitspraak inzake het beroep van:

..... appellant

tegen de beslissing van

Examencommissie Faculteit der Managementwetenschappen verweerder

I Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven gedateerd 5 september 2012 heeft appellant beroep in gesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) tegen de beslissing van 18 juli 2012 van de examencommissie Bedrijfskunde, inhoudende het verlenen van uitstel voor de master in twee jaar regeling onder de voorwaarden dat voor 1 februari 2013 de cursus Methodology in Marketing & Strategy Research, een keuzevak en de thesis inclusief verdediging met goed gevolg moet zijn afgerond.

Op 24 januari 2013 heeft appellant per e-mail navraag gedaan bij de secretaris van het College naar de status van zijn beroep. Bij bericht van diezelfde datum is aan appellant te kennen gegeven dat het beroep niet is ontvangen door het College. Bij schrijven gedateerd 12 februari 2013, ingekomen 19 februari 2013, heeft appellant andermaal beroep ingesteld bij het College tegen genoemde beslissing van de examencommissie Bedrijfskunde. Bij brief van 22 februari 2013 is appellant in de gelegenheid gesteld de tardieve indiening van zijn beroep nader toe te lichten. Bij schrijven van 5 maart 2013 heeft appellant een nadere toelichting toegezonden.

II Het geschil

Het standpunt van appellant, zoals in de stukken neergelegd en ter zitting verwoord, kan zakelijk als volgt worden samengevat.

Appellant stelt dat zijn beroep ontvankelijk moet worden verklaard en stelt zich niet te kunnen verenigen met het besluit van 18 juli 2012.

Ter onderbouwing van zijn standpunt voert appellant het volgende aan.

Appellant geeft aan dat hij bij schrijven van 5 september 2012 per post beroep heeft ingesteld tegen het besluit van verweerder, maar dat na navraag bleek dat dit beroep nooit was aangekomen. Appellant heeft geen bewijs dat hij zijn beroepschrift op 5 september al een keer heeft ingediend.

In zijn brief van 5 maart 2013 heeft appellant aangegeven zijn beroep pas op 5 september te hebben ingesteld omdat hij gezien de vakantieperiode geen tijd had om aan zijn bezwaarschrift (lees: beroepschrift) te werken. Daarnaast ging hij er vanuit dat de officiële vakantieperiode van de universiteit niet meetelt voor de gestelde termijn om beroep in te dienen. Ook hoopte appellant door de coöperatieve houding van verweerder alsnog dat ze er samen uit zouden komen en dat hoger beroep dus niet nodig zou zijn. Appellant heeft begin september ook nog contact met verweerder gehad om een afspraak te maken om de uitspraak te bespreken. Appellant voert aan dat dit beroep voor hem de enige mogelijkheid is om zijn studie af te ronden, aangezien de gestelde termijnen in de uitspraak van verweerder niet haalbaar waren voor appellant.

Appellant verzoekt het College het beroep ontvankelijk te verklaren en in behandeling te nemen.

Wat betreft het inhoudelijke beroep van appellant, voert hij de volgende gronden aan. Ten eerste meent appellant dat de studievertraging, die door toedoen van het handelen van de Faculteit der Managementwetenschappen is ontstaan, niet dan wel nauwelijks is gecompenseerd door de genomen beslissing en zelfs op hem wordt afgeschoven. Daarnaast stelt appellant dat zijn rechten, die voortvloeien uit het Onderwijs en Examenreglement van de faculteit der Managementwetenschappen, zijn geschonden door het besluit.

Nadat de scriptiebegeleider van appellant zich in februari 2010 zonder opgave van redenen had teruggetrokken als begeleider, zijn verzoeken van appellant om een nieuwe begeleider afgewezen dan wel nooit beantwoord. Pas in januari 2012 is appellant via de studieadviseur op de hoogte gebracht dat zijn thesis ongegrond is verklaard door verweerder. Uiteindelijk heeft hij op eigen initiatief een docent bereid gevonden om hem te begeleiden bij zijn scriptie.

Verder stelt appellant dat in 2010 het master programma van marketing is aangepast, waarbij het onderdeel voorbereiding master thesis is vervangen door een extra keuze vak en een van de keuzevakken een vast onderdeel is geworden van het studieprogramma. Aangezien appellant alleen nog zijn thesis hoefde te schrijven, vindt hij dat hij recht heeft op een overgangsregeling.

Tot slot geeft appellant aan dat als behaald resultaat voor de cursus Buying Behavior in het studenten volgsysteem een onvoldoende geregistreerd staat, terwijl appellant dit vak met een voldoende heeft afgesloten. Ook hierin is er geen reactie gekomen op verzoeken van appellant om dit resultaat te corrigeren.

II Overwegingen

Het College overweegt gelet op de gedingstukken als volgt.

Alvorens in te gaan op de vraag of appellant daadwerkelijk op 5 september 2013 in beroep is gekomen tegen de beslissing van 18 juli 2012 van de examencommissie Bedrijfskunde, inhoudende het verlenen van uitstel voor de master-in2-jaar regeling onder de voorwaarden dat voor 1 februari 2013 de cursus Methodology in Marketing & Strategy Research, een keuzevak en de thesis inclusief verdediging met goed gevolg moet zijn afgerond, overweegt het College het navolgende.

Ingevolge art. 53 lid 1 van de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen en art. 5 lid 2 en 3 van het Reglement van Orde van het College van Beroep voor de Examens is de termijn voor het indienen van een beroepschrift zes weken met ingang van de dag na die waarop de beslissing is bekend gemaakt. Nu de beslissing van de examencommissie Bedrijfskunde, waartegen het beroep zich richt, dateert van 18 juli 2012 zou het beroepschrift dus op 29 augustus 2012 ontvangen dan wel ter post bezorgd moeten zijn. Blijkens de verklaring van appellant is het door hem beweerdelijk ingediende beroepschrift op 5 september 2012 opgesteld en opgestuurd hetgeen impliceert dat de termijn van zes weken overschreden is. Derhalve zou appellant in zijn beweerdelijk ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard moeten worden. Niet-ontvankelijk verklaring kan achterwege blijven indien de appellant aantoont dat hij het beroep zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs van hem verlangd kon worden, heeft ingesteld.

De vraag die door het College beantwoord moet worden is of er in casu sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding.

Het College oordeelt daaromtrent als volgt. De overigens ook niet voldoende nader onderbouwde stellingen van appellant dat hij

- i) de uitspraak van verweester midden in de vakantie periode heeft ontvangen, waardoor hij gedurende enkele weken niet of nauwelijks tijd heeft gehad om aan zijn bezwaarschrift te werken gezien de vakantie periode,

- ii) er vanuit is gegaan dat de officiële vakantie periode van de universiteit niet meetelt voor de gestelde norm, waardoor hij in de veronderstelling was dat hij nog enkele weken de tijd had om zijn bezwaarschrift af te ronden en
- iii) in verband met de - door hem gestelde - gehoopte en verwachte coöperatieve houding van verweerster een beroep bij het College hoopte te voorkomen,

zijn onvoldoende grond om een uitzondering te maken op de voorgeschreven beroepstermijn van zes weken. Van appellant mag verder verwacht worden dat hij er van op de hoogte is dat de vakantieperiode ook meetelt voor de termijn voor het indienen van het beroepschrift. Een dergelijke uitzondering ten aanzien van de bepaling van de duur van de termijn is ook niet opgenomen in de rechtsmiddelenclausule welke onder de beslissing van verweerder is opgenomen en waarvan appellant kennis heeft kunnen nemen. Dat er sprake was van een coöperatieve houding van verweerder doet eveneens niet af aan de verplichting van appellant om de beroepstermijn in acht te nemen.

Nu er verder geen bijzondere omstandigheden zijn gesteld of gebleken die kunnen leiden tot het oordeel dat er sprake is van verschoonbare termijnoverschrijding is er geen grond voor de uitzondering van art. 53 lid 1 Structuurregeling en dient appellant in zijn beweerdelijk ingestelde beroep van 5 september 2012 niet-ontvankelijk verklaard worden.

Daarmee komt het College niet meer toe aan de beantwoording van de vraag of het beroep van 5 september 2012 daadwerkelijk is ingesteld.

Uit het voorgaande volgt dat appellant in zijn alsnog op 12 februari 2013 ingestelde beroep tegen de eerder genoemde beslissing van 18 juli 2012 van de examencommissie Bedrijfskunde eveneens niet-ontvankelijk is.

IV Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart appellant in zijn beide beroepen **niet-ontvankelijk**, aldus vastgesteld te Nijmegen op 14 mei 2013.